

Nr 46.

Ankom till riksdagens kansli den 29 maj 1934 kl. 1 e. m.

Bevillningsutskottets betänkande, i anledning av väckt motion om ökat tullskydd för galvaniserade järnrör.

(1:a avd.)

I en inom andra kammaren väckt, till bevillningsutskottet hänvisad motion, nr 107, har herr *Nylander* hemställt, »att riksdagen ville besluta, att gällande tulltaxa skall från och med dag, som Kungl. Maj:t bestämmer, i nedan angivna del hava följande ändrade lydelse:

Tull
för 100 kg
kronor

Rör:

valsade eller varmdragna:

- 782 icke bearbetade, härunder inbegripna nitade eller falsade;
ävensom lednings- och lyktstolpar av rör N 4: —».

Vid behandlingen av motionen har utskottet anlitat byråchefen i generaltullstyrelsen T. Alsén såsom sakkunnig.

De nummer i tulltaxan, som avse valsade eller varmdragna järnrör, hava för närvarande följande lydelse:

Tull
för 100 kg
kronor

Rör:

valsade eller varmdragna:

- 782 icke bearbetade, härunder inbegripna nitade, falsade och förzinkade; ävensom lednings- och lyktstolpar av rör N 4: —
783 bearbetade, härunder inbegripna böjda, formade till spiraler, försedda med flänsar, rör med ökad godstjocklek på ändarna samt rör med ändarna hopvållda N 5: —

Vid bifall till motionärens förslag skulle förzinkade (galvaniserade) rör, vilka nu i tullhänseende äro likställda med icke bearbetade rör, komma att draga den för bearbetade rör fastställda tullen.

In- och utförseln av galvaniserade järnrör omfattade åren 1930—1933 följande kvantiteter och värden:

Bihang till riksdagens protokoll 1934. 7 saml. Nr 46—51.

	I n f ö r s e l		U t f ö r s e l	
	Kvantitet ton	Värde 1,000 kr.	Kvantitet ton	Värde 1,000 kr.
1930.....	9,300	3,428	32	14
1931.....	6,489	2,424	67	28
1932.....	4,667	1,601	505	167
1933.....	3,944	1,360	1,675	504

Till stöd för förslaget har motionären anfört i huvudsak följande.

För att skydda den inhemska galvaniseringsindustrien hade de flesta galvaniserade halvfabrikat av järn belagts med högre tull än motsvarande artiklar utan ytbetäckning. Så vore exempelvis förhållandet beträffande bandjärn och annat varmvalsat järn samt tråd och plåt av järn. Jämlikt den allmänna bestämmelsen i anmärkning 3 till tulltaxans avdelning XV A skulle, där ej annorlunda stadgas, med andra oädla metaller eller legeringar av oädla metaller överdragna järnvaror hänföras till »bearbetade» och sålunda draga för sådana arbeten gällande högre tullar, än som vore fastställda för oarbetad vara. Så bleve emellertid på grund av formuleringen av tulltaxenr 782 icke fallet beträffande galvaniserade järnrör. I sistnämnda taxenummer upptoges nämligen förzinkade järnrör tillsammans med icke bearbetade dylika rör. Denna särbestämmelse hade sin grund däri, att galvanisering av järnrör vid tiden för bestämmelsernas tillkomst icke förekom i Sverige. Sedan några år tillbaka hade emellertid den svenska galvaniseringsindustrien upptagit tillverkning av galvaniserade järnrör och användes härvid numera rör från svenska järnbruk. En ökad inhemsk tillverkning av dessa rör skulle icke blott giva ökade arbetstillfällen utan även bidra till en förbättrad handelsbalans.

Utskottet.

I gällande tulltaxa stadgas genom särskilda bestämmelser vid vissa rubriker tillägg till eljest utgående tull för åtskilliga artiklar av järn, överdragna med annan oädel metall. Sålunda förhöjes tullen för varmvalsat järn, hänförligt till tulltaxenr 755, med 15 procent samt för tråd, fallande under tulltaxenr 762—769, likaledes med 15 procent, om varan har överdrag av viss oädel metall. Vad plåtar beträffar äro galvaniserade plåtar hänförliga till tulltaxenr 778 med en tull av 7 kronor per 100 kilogram, under det att den svartplåt, som vanligen är föremål för galvanisering, enligt tulltaxenr 771—772 drager tull med 4 kronor 50 öre eller 5 kronor per 100 kilogram. Bestämmelsen i anmärkning 3 till tulltaxans avdelning XV A innebär, att, där ej annorlunda är stadgat, med oädla metaller eller legeringar av oädla metaller överdragna artiklar av järn skola betraktas såsom bearbetade och sålunda underkastas högre tull än icke bearbetade.

Då i berörda avseende galvaniserade järnrör kommit att intaga en undantagsställning i förhållande till andra galvaniserade artiklar av järn, har detta tydligen berott därpå, att någon galvanisering av järnrör vid tiden för bestämmelsernas tillkomst icke förekom här i landet. Ej heller förekom vid denna tidpunkt någon inhemsk tillverkning av sådana järn-

rör, som äro föremål för galvanisering. Numera hava emellertid svenska järnbruk för att få ersättning för sin minskade export av kvalitetsjärn upptagit tillverkning av dylika rör. Med hänsyn till de ändrade förhållanden, som i dessa avseenden inträtt, har utskottet funnit den nuvarande likställigheten mellan galvaniserade och icke bearbetade rör ej längre böra bibehållas. Utskottet har därför funnit sig böra tillstyrka bifall till motionen, dock med en oväsentlig jämkning i den föreslagna avfattningen av tullrubriken.

Utskottet hemställer,

att riksdagen måtte, i anledning av motionen II: 107 av herr Nylander, besluta, att nr 782 i gällande tull-taxa skall från och med dag Kungl. Maj:t bestämmer hava följande ändrade lydelse:

Tull
för 100 kg
kronor

Rör:

valsade eller varmdragna:

782 icke bearbetade, härunder inbegripna
nitade och falsade; ävensom led-
nings- och lyktstolpar av rör N 4: —

Stockholm den 15 maj 1934.

På bevillningsutskottets vägnar:

JOH. NILSSON.

Närvarande: herrar Nilsson i Kristianstad, Bårg i Katrineholm, Carlsson i Gävle, Björnsson, Ericson i Obergå, Jönsson i Slätåker, Nilsson i Landeryd, Jönsson i Boa, Lövgren i Boden, Olsson i Golvvasta, Björklund, Nylander i Stockholm, Olsson i Gävle, Olsson i Ramsta, Ericson i Boxholm, Lithander, Wahlmark, Hjalmarsson, Velandér och Werner i Huftsfred.